

повідомлень і визначити процесуальні засоби такої перевірки; 4) передбачити обов'язок службових осіб приймати процесуальне рішення шляхом винесення постанови слідчим або прокурором про початок досудового розслідування або у відмові його; 5) визначити обставини, що виключають досудове розслідування; 6) передбачити право на оскарження до прокурора і слідчого судді рішень про початок досудового розслідування або про відмову в ньому.

Підводячи підсумки викладеному, можна зазначити, що наразі існує об'єктивна потреба у перегляді низки положень КПК України 2012 року, що стосуються початку досудового розслідування

НЕДОЛІКИ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Курсант 202 початкової групи **Вашенко В.А.**

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративного права і процесу, кандидат юридичних наук **Волох О.К.**

Корупція спричиняє руйнівний вплив на усі сфери життя українського суспільства, є серйозною перешкодою для реформ в економіці, гальмує становлення ринкових інститутів, перешкоджає надходженню інвестицій та становить загрозу національній безпеці України.

Корупція має загальнонаціональний системний характер і справляє значний вплив на українську політику, економіку та інші сфери суспільного життя. Висока вартість життя та низький рівень правової і політичної культури в Україні обумовлюють поширення корупції як соціального явища. Вона є найсуттєвішою причиною падіння рівня суспільної довіри до всіх інституцій державної влади.

Проблеми ефективного протидії корупції хвилюють українську та світову наукову спільноту. Провідні наукові установи України тривалий час досліджують корупцію в Україні

не лише як певний вид злочинної діяльності, а як соціальне явище, що має складну природу й особливу динаміку розвитку. Протягом останніх років науковці відмічають, що сучасна державна влада почала здійснювати активні кроки на шляху протидії корупції в Україні, хоча в цілому державна антикорупційна політика досі не набула ознак комплексності й системності.

Проблеми формування та реалізації державної політики у сфері протидії корупції в Україні вивчаються аналітичними центрами, зокрема Агентством Стратегічних Досліджень, Центром економічних та політичних досліджень імені О.Разумкова, Інститутом конкурентного суспільства, Фондом місцевої демократії тощо.

Існування системної корупції в Україні негативно позначається і на зовнішній, і на внутрішній політиці держави. Такий стан веде до того, що зникає осуд і виникає спроба виправдати участь громадян у корупційних діяннях. Тож важливим правовим засобом боротьби з проявами корупції є антикорупційне законодавство, яке має визначити засади запобігання та протидії основним проявам корупції в Україні. При виробленні антикорупційної політики в Україні вагомим є визначення стратегії, тактики та конкретних заходів антикорупційної діяльності. Відтак, основою такої політики є розробка і прийняття антикорупційного законодавства. Тож, під антикорупційним законодавством слід розуміти закони та інші нормативно-правові акти, які встановлюють спеціальні законодавчі положення щодо запобігання корупції, виявлення та припинення її проявів, визначають ознаки корупційних правопорушень та відповідальність за їх вчинення, регулюють діяльність державних органів чи їх спеціальних підрозділів, до компетенції яких входять протидія корупції, координація такої діяльності чи контроль та нагляд за нею.

Існування системної корупції в Україні негативно позначається і на зовнішній, і на внутрішній політиці держави. Такий стан веде до того, що зникає осуд і виникає спроба

виправдати участь громадян у корупційних діяннях. Отже, важливим правовим засобом боротьби з проявами корупції є антикорупційне законодавство, яке має визначити засади запобігання та протидії основним проявам корупції в Україні. При виробленні антикорупційної політики в Україні вагомим є визначення стратегії, тактики та конкретних заходів антикорупційної діяльності. Відтак, основою такої політики є розробка і прийняття антикорупційного законодавства.

Тож, під антикорупційним законодавством слід розуміти закони та інші нормативно-правові акти, які встановлюють спеціальні законодавчі положення щодо запобігання корупції, виявлення та припинення її проявів, визначають ознаки корупційних правопорушень та відповідальність за їх вчинення, регулюють діяльність державних органів чи їх спеціальних підрозділів, до компетенції яких входять протидія корупції, координація такої діяльності чи контроль та нагляд за нею.

Але на сьогодні залишилися нерозв'язаними проблеми, пов'язані з формуванням самої системи запобігання і протидії корупції в Україні. Аналіз чинного антикорупційного законодавства України свідчить про наявність цілої низки недоліків, що не лише не зникають, а й збільшуються з прийняттям кожного нового законопроекту у розглядуваній сфері. Це стосується і системи суб'єктів протидії корупції, і складу суб'єктів відповідальності за вчинення корупційних правопорушень, і власне системи заходів запобігання та протидії корупції.